

Sayı Editörlerinden

Esra Almas

Dr. Öğretim Üyesi, Bilkent Üniversitesi, Türk Edebiyatı Bölümü
ORCID: 0000-0002-7773-8615, E-Mail: esra.almas@bilkent.edu.tr

Deniz Gündoğan İbrişim

Dr. Öğretim Üyesi, Kadir Has Üniversitesi, Çekirdek Program
ORCID: 0000-0003-4063-0173, E-Mail: deniz.gundogan@khas.edu.tr

Nesir: Edebiyat Araştırmaları Dergisi'nin "Ekoeleştiri, Sürdürülebilirlik ve Edebiyat" başlıklı bu dosya sayısı Bilkent Üniversitesi Türk Edebiyatı Bölümü tarafından 14 Ekim 2022'de "Ekoeleştiri ve Sürdürülebilirlik" başlığıyla düzenlenen lisansüstü konferanstan hareketle hazırlandı. Dosyamız hem bir disiplin hem de bir metodoloji olarak düşünölen ekoeleştirinin, özellikle Türkiye'deki edebî ve kültürel çalışmalar alanlarında nasıl algılandığını, aidiyet, kimlik, beden, doğa, ev, toplumsal cinsiyet gibi kimi meseleler ile nasıl kesiştiğini vurguluyor. Özellikle 2000'lerin başından bu yana Türkiye'de edebiyat ve çevre çalışmalarını eleştirel bir zeminde buluşturan çok önemli çalışmalara rastlıyoruz. Örneğın Serpil Opperman, Ufuk Özdağ, Sinan Akıllı, Özlem Öğüt Yazıcıoğlu, Kim Fortuny gibi isimlerin çalışmaları ve derlemeleri ekolojinin nasıl metinleştiğini gösterirken çevrenin insan ve insan olmayan canlılarla birlikte bütönsel biçimde ele alınması gerektiğinin altını çizerek Türkiye'deki ekoeleştiri tartışmalarının çoğullaşmasına yön vermiştir.¹

Ekoeleştiri, edebiyat ve çevre arasındaki olası bütün ilişkilerin ekolojik kavramlar, metodolojiler ve yönelimlerle incelenmesini önceler. Edebiyat ve çevre ilişkilerini disiplinlerarası bir perspektifle inceleyen ekoeleştiri, insan ile insan olmayan hayvanlar, her tür canlılar arasında tezahür eden karşılaşmaları, ilişkileri, yer yer açmazları konu edinirken edebî çalışmalarda diğer canlılarla paylaştığımız yaşam alanlarımızın nasıl göröndüğünü ve tahayyöl edildiğini, büyük

¹ Serpil Opperman, *Ekoeleştiri: Çevre ve Edebiyat* (Phoenix Yayınevi, 2012). Serpil Opperman Serenella Iovino eds., *Material Ecocriticism* (Maddeci Ekoeleştiri), (Bloomington: Indiana University Press, 2014). Serpil Opperman, Sinan Akıllı eds., *Turkish Ecocriticism: From Neolithic to Contemporary Timescapes* (Lexington Press, 2021). Ufuk Özdağ, *Çevreci Eleştiriye Giriş: Doğa, Kültür, Edebiyat* (Ürün Yayınevi, 2014). Ufuk Özdağ, *Environmental Crisis and Human Cost* (Çevre Krizi ve İnsanın Ödediği Bedel) (Benjamin Franklin Collection, 2015). Serpil Opperman, Ufuk Özdağ, Nevin Özkan, Scott Slovic eds. *The Future of Ecocriticism: New Horizons* (Çevreci Eleştirinin Geleceği: Yeni Ufuklar), (Newcastle: Cambridge Scholars Press, 2011). Özlem Öğüt Yazıcıoğlu, *Shamanism in the Contemporary Novel: Stories Beyond Nature-Culture Divide* (Güncel Romanda Şamanizm: Doğa - Kültür Ayrımının Ötesinde) (Rowman & Littlefield, 2022). Kim Fortuny, *Animals and the Environment in Turkish Culture: Ecocriticism and Transnational Literature* (Türk Kültüründe Hayvan ve Çevre: Ekoeleştiri ve Ulusötesi Edebiyat) (Bloomsbury Publishing, 2022).

ölçüde de temsil meselesini merkezine koyar. Ekoleştiri, William Rueckert'in 1978'de yayımladığı *Literature and Ecology*² adlı önemli çalışmayla ilk kez sistematik bir şekilde kültür ve edebiyat çalışmaları ile eleştiri arasında kendine yer bulur. Rueckert, ekoleştirinin temelini oluşturarak, ekolojik kavramları edebiyat çalışmalarına uygulamanın önemini vurgular. Ekoleştiri, Rueckert'in ifadesiyle, insan ve insan olmayan arasındaki ilişkileri, Dünya'nın derin tarihini, çevresel dönüşümleri, değişen mikro ve makro iklimleri ve jeokimyasal kuvvetleri araştıran çevreci beşerfi bilimlerin ayrılmaz bir parçası olarak görülebilir.

Edebiyat ve ekoloji arasındaki paralellikleri inceleyen ekoleştiri, yazınsal metinleri ekolojik farkındalık çerçevesinde ele alarak bu metinleri eleştirel bir bakış açısıyla tartışır. Daha da önemlisi, çevresel düşüncüyü bilinçlendirme ve küresel ekolojik krizin ortaya koyduğu etik ve estetik meselelere dikkat çekerken, insanın ekosferdeki konumunu anlamada oynadığı önemli rolü vurgular. Bugün ise ekoleştiri, insanın dünyaya olan etkisinin en üst düzeyde olduğu Antroposen çağında, kuramsal, metodolojik ve pedagojik açılardan insansonrası kuramlar, yeni materyalist yaklaşımlar, ekofeminizm gibi alanlarla yakından ilişkilidir.

Örneğin, Rosi Braidotti, postmodernist bir yaklaşımla Deleuze'un düşüncesini inceler ve insan merkezli dünya görüşünü terk etmeyi ve feminist bir bakış açısı benimsemeyi önerir. İnsan sonrası yaklaşımlarda, ekolojik duyarlılık ve feminist anlayışı içeren bir politik söylem sunar. Bu bağlamda, Avrupa-merkezci hümanist anlayışı ve Batı odaklı insan tasarımı sorgular, insanı kutsayan hümanist görüşü eleştirir.³ Benzer biçimde, Deleuze ve Guattari'nin "öbekleşme/terkip", Bruno Latour'un "birlik sosyolojisi" ve "aktör-ağ", Jane Bennett'in "canlı maddeciliği", Brian Massumi'nin "duygusal dönüş", Karen Barad'ın "faisel realizm" gibi kuram ve kavramları, her şeyin birbiriyle bağlantılı olduğu ekoloji yasasını bize daima yeniden hatırlatıyor.⁴

Ekoleştiri ve edebiyatın bir diğer kesişim noktası da hikâye anlatıcılığıdır. Hikâye anlatıcılığı hayatta kalabilmek ve daha iyi bir dünya tahayyülü için ekoleştiride elzem bir pratik olarak tanımlanabilir. Özellikle Donna Haraway'in *Staying with Trouble: Making Kin in the Chtulucene* ve Rebecca Solnit'in *Not too Late: Changing the Climate Story from Despair to Possibility* başlıklı, genetikbilim, bilimkurgu, antropoloji ve edebiyat eleştirisinin içiçe geçtiği çalışmaları ile ekolojide kuram ve kurgu arasındaki sınırlar da muğlaklaşır.⁵

² William Rueckert, *Literature and Ecology* (Edebiyat ve Ekoloji), (Athens: Georgia University Press, 1996).

³ Rosi Braidotti, *Posthuman* (İnsan Sonrası), çev. Öznür Karakaş (İstanbul: Kolektif Kitap, 2021).

⁴ Bruno Latour, *Reassembling the Social: An Introduction to Actor-Network-Theory* (Toplumsal Yeniden Toplama: Aktör- Ağ Kuramına Giriş), çev. Nüvit Bingöl (Tellekt, 2021). Jane Bennet, *Vibrant Matter A Political Ecology of Things*, (Canlı Madde: Şeylerin Politik Ekolojisi), (Duke University Press, 2010). Brian Massumi, *Politics of Affect* (Duygu Politikası), çev. Hakan Erdoğan (Otonom Kitap, 2019). Karen Barad, *Meeting the Universe Halfway: Quantum Physics and the Entanglement of Matter and Meaning* (Evrenle Ortada Buluşmak: Kuantum Fiziği ve Madde ve Anlamın Karışıklığı), (Duke University Press, 2007).

⁵ Donna Haraway, *Staying with Trouble: Making Kin in the Chtulucene* (Belayla Kalmak: Chtulucene ile Akrabalık Kurmak), (Durham: Duke University Press, 2016). Rebecca Solnit, *Not too Late: Changing the Climate Story from Despair to Possibility* (Geç Değil: İklim Anlatılarını Çaresizlikten İmkâna Dönüştürmek), (Haymarket Publications, 2023).

“Ekoeleştiri, Sürdürülebilirlik ve Edebiyat” dosyasındaki yazılar, yukarıda bahsedilen alanları kavramları ve muğlak sınırları içererek ekoeleştiri ve sürdürülebilirlik konularını ilkin Rueckert’de rastladığımız ekoloji tanımının çok ötesine taşıyor. Dosyadaki farklı türlerdeki yazılar, özgün makalelerden kitap eleştirilerine, eleştirel denemelerden söyleşilere ve araştırma notlarına kadar çeşitli türleri kapsıyor; ekoeleştirin çok yönlülüğüne ve çeşitliliğine yanıt verirken, günümüzdeki insansonrası kuramlar, ekofeminizm, feminist yeni materyalizm, duygulanım, aktör-ağ kuramı, spekülâtif realizm gibi alanlardan da beslenerek ekolojinin nasıl metinleştğini özenle gösteriyor.

Dosyamızda özgün makale kısmında altı araştırma makalesi yer alıyor. Süheyla Abanoz’un “*Zamansız*’da Bilinmez’in Temsili: Kozmik Budalalar” başlıklı makalesi pandemi anlatısı olarak nitelediği Latife Tekin’in son romanı *Zamansız*’a odaklanıyor. Isabelle Stengers’in akıl dışı ötekinin temsili olan “kozmetik budala” kavramı ile Hubert Zaph’in edebiyatı bir kültürel ekoloji alanı olarak görme pratiğini ilişkisel olarak inceleyen Abanoz, anlatıda öznelere öteki olma hallerinin izini sürüyor. Romanın akıl dışı ötekiyi temsil eden budalaya atfedilen “yavaşlatma”, “acı çekme”, “afallama”, “afallatma” ve “bulanıklaşma” eylemleri aracılığıyla yakın okumasını yaparken ekolojiyi muğlaklık (ambiguity) kavramı ile düşünmeyi teşvik ediyor.

Merve Çopuroğlu’nun “Adalet Ağaoğlu’nun *Yazsonu* Romanının Ekolojik Duyarlılık ve Politik Gerçeklik Bağlamında İncelenmesi” başlıklı yazısı romana ekoeleştiri ve söylembilimin kesişiminden bakıyor. Çopuroğlu, metnin kendine dönük (self-referential) ve duyu merkezli anlatımını öne çıkaran yakın okuma aracılığıyla *Yazsonu*’nu 12 Mart anlatısı olmasının ötesinde, doğadaki diğer canlıların failliklerine alan açan bir metin olarak inceliyor.

Evren Haspolat’ın “Ekofeminist Bir Bakışla Vitruvius Erkek İnsanına Sınır Çizmek: *Kar ve Ayı* Filmi” başlıklı çalışması, Selcen Ergun’un yönettiği 2022 yapımı *Kar ve Ayı* filmi, iklim değişikliğiyle kadının toplumsal yaşamdaki rolü ile patriarkal sistemin güç ilişkileri içerisinde ele alıyor. Normatif erkekliğin izini Vitruvius erkeği imgesi aracılığıyla klasik Batı düşüncesiyle süren makale, *Kar ve Ayı* filmi bu statükonun ötesine işaret eden bir anlatı olarak inceliyor.

Aslı Nur Memiş’in “Transmission of Ecological Memory: Lebib’s Kahtiyye on Famine in Diyarbakır” (“Ekolojik Hafızanın Aktarımı: Diyarbakır Kıtılığı ve Lebib’in Kahtiyyesi”) başlıklı makalesi 1803 yılında yaşanan şiddetli kıtlık nedeniyle, Diyarbakır Valisi Timur Paşa’nın, Lebib’in 1757 kıtlığını konu alan şiirine odaklanıyor. Vali dilekçesinde yer verilen şiirde gıda yardımı talebini konu alıyor ve bu yanıyla bellek çalışmaları, ekoloji ve tarih yazımı gibi alanlarla kesişerek okuru fail ve edebî tür kavramları üzerine de düşünmeye davet ediyor.

Sevgin Özer’in “İnsanlar ve Bitkilerin Birlikte Büyümesine Dair Bir Hikâye: *Burası Radyo Şarampol*” başlıklı makalesi Şükran Yiğit’in bitki ve insan arasındaki etkileşimi öne alan anlatısını odağına alıyor. Ekoeleştiriye bitkisel demokrasi kavramından şehir, ev, bitki ve kadın dayanışmasına uzanan bir yelpazede tartışan makale, okurları hem bitki insan ilişkiselliğini hem de Şükran Yiğit’in romanlarını bu çerçevede yeniden düşünmeye davet ediyor.

Ayşe Duygu Yavuz Yıldırım’ın “Yeşil Edebiyat Kanonunu Türkçede Ekoeleştiri ile İnşa Etme Sorunu” başlıklı makalesi Halikarnas Balıkcısı (Cevat Sakir Kabağaçlı)’nın *Aganta Burina*

Burinata adlı eserinden Yaşar Kemal'in *Deniz Küstü* ve Buket Uzuner'in *Uyumsuz Defne Kaman'ın Maceraları: Su* başlıklı romanına uzanan bir yelpazede— güncel Türk edebiyatında ekoeleştirinin izini sürüyor ve pastoral ile posthumanizm ekseninde Anglofon ve Türkçe edebiyat eleştirilerini ortaya koyuyor.

“Eleştirel Deneme” kısmında üç yazı bulunuyor. Büşra Bilgiç, “İzzet Yasar'ın *Camdan Mezbahalar*'ında Antroposen Yaklaşımın Eleştirisi ve İnsanlaştırılan Hayvanlar” adlı denemesinde İzzet Yasar'ın hikayeleri aracılığıyla Donna Haraway'den David Wood'un kuramlarına uzanıyor ve eleştirel hayvan okumaları bağlamında metin odaklı, neoliberalizm ve Antroposen eleştirisi merkezli bir edebiyat okuması sunuyor.

İlayda Canol ise “Adımlar Arasında: Doğa, Düşünce ve Varoluş” başlıklı denemesinde ünlü Alman peyzaj ressamı Caspar David Friedrich'in “Bulutların üzerinde” resminden hareketle yürüyüş, us ve imgelem arasındaki ilişkiyi iç ve dış, amaç ve arayış ikilikleri aracılığıyla yeniden düşünmenin yollarını ortaya koyuyor.

Mine Özyurt Kılıç, “Edebiyatın Çiçek Tarhındaki Salyangoz: *Hogarth Yayın Evi*'nin Yavaşlığa Çağırısı” başlıklı denemesinde Leonard Woolf ve Virginia Woolf'un 1917'de birlikte kurdukları Hogarth Yayınevi'nin ekolojik izlerini “Duvardaki İz” ve “Kew Bahçeleri” hikayelerinde sürüyor. Virginia Woolf'un metinlerindeki salyangozun görsel ve sözel tasvirleri gibi Özyurt Kılıç'ın yazısı da var olmayı mümkün kılan yavaş okuma pratiklerini teşvik ediyor.

“Ekoeleştiri, Sürdürülebilirlik ve Edebiyat” dosyasında söyleşi kısmında Deniz Gündoğan İbrişim, Başak Ağın ve Gizem Yılmaz ile *Beşeri Bilimlerin 50 Rengi: Çevreci, Dijital, Tıbbi ve Posthüman Sesler Üzerine* kitabı hakkında söyleşiyor. *Beşeri Bilimlerin 50 Rengi: Çevreci, Dijital, Tıbbi ve Posthüman Sesler*'in hem çıkış amacı hem de gerek kültürel gerekse edebî çalışmalarda ne gibi müdahale alanları yarattığını tartışıyor. Söyleşi aynı zamanda kitabın hem yurt dışı akademisindeki yerine hem de Türkiye'deki ekoloji ve çevreci beşeri bilimler alanlarındaki yerine değiniyor.

“Ekoeleştiri, Sürdürülebilirlik ve Edebiyat” dosyasının “Kitap Kritik” bölümünde Tuğba Çanakçı “Bir Olmak ya da Olmamak: *Kozmik Koreografi: Bedenlerin Element Dansı*” adlı yazısında Gizem Yılmaz'ın *Kozmik Koreografi: Bedenlerin Element Dansı* kitabını inceliyor. Çanakçı, Yılmaz'ın elementler ekoeleştirisi işığında elementlerin yolculuğunu hem Batı felsefesi hem de Anadolu felsefesinden örneklerle nasıl eleştirel biçimde tartıştığını anlatıyor.

Her sayımızda olduğu gibi bu sayımızın oluşumunda emeği geçen yayın ve danışma kurulu üyelerimize, alan editörleri, yazar ve hakemlerimize şükranlarımızı sunuyoruz. Son olarak, Ekim 2024 tarihli yedinci sayısını Dr. Nefise Kahraman'ın sayı editörlüğünde “Edebiyat ve Sinemada Çevirmen Temsilleri” dosya konusuna ayıracak *Nesir*'in edebiyat araştırmacılarının bu konudaki nitelikli ve özgün çalışmalarını 1 Ağustos 2024 tarihine kadar beklediğini hatırlatmak isteriz.

From Issue Editors

Esra Almas

Dr. Öğretim Üyesi, Bilkent Üniversitesi, Türk Edebiyatı Bölümü
ORCID: 0000-0002-7773-8615, E-Mail: esra.almas@bilkent.edu.tr

Deniz Gündoğan İbrişim

Dr. Öğretim Üyesi, Kadir Has Üniversitesi, Çekirdek Program
ORCID: 0000-0003-4063-0173, E-Mail: deniz.gundogan@khas.edu.tr

The special dossier of the sixth volume of *Nesir: Journal of Literary Studies* has been prepared based on the graduate conference titled “Ecocriticism and Sustainability” organized by the Department of Turkish Literature at Bilkent University on October 14, 2022. Our dossier, “Ecocriticism, Sustainability and Literature” emphasizes how ecocriticism, considered both as a discipline and a methodology, is perceived in the fields of literary and cultural studies in Turkey, highlighting its intersections with issues such as human and more-than-human belonging, identity, body, home, gender, and so forth. Especially since the early 2000s, we have come across important works in Turkey that critically bring together literature and environmental studies. For example, the initial works and compilations of scholars like Serpil Opperman, Ufuk Özdağ, Sinan Akıllı, Özlem Öğüt Yazıcıoğlu, and Kim Fortuny demonstrate how ecology is textualized, emphasizing the necessity of addressing the environment in a holistic manner, alongside both human and nonhuman communities. These contributions have guided the diversification of eco-critical discussions in Turkey.¹

Ecocriticism prioritizes the examination of all possible relationships between literature and the environment through ecological concepts, methodologies, and orientations. It explores encounters, relationships, and often impasses that manifest between humans and animals, as well as all other forms of life, while placing a significant emphasis on how our shared living spaces with other creatures are depicted and imagined in literary works, largely focusing on issues of representation.

¹ Serpil Opperman, *Ekoleştiri: Çevre ve Edebiyat* (Phoenix Yayınevi, 2012). Serpil Opperman Serenella Iovino, eds. *Material Ecocriticism* (Bloomington: Indiana University Press, 2014). Serpil Opperman, Sinan Akıllı eds., *Turkish Ecocriticism: From Neolithic to Contemporary Timescapes* (Lexington Press, 2021). Ufuk Özdağ, *Çevreci Eleştiriye Giriş: Doğa, Kültür, Edebiyat* (Ürün Yayınevi, 2014). Ufuk Özdağ, *Environmental Crisis and Human Cost* (Benjamin Franklin Collection, 2015). Serpil Opperman, Ufuk Özdağ, Nevin Özkan, Scott Slovic eds., *The Future of Ecocriticism: New Horizons* (Newcastle: Cambridge Scholars Press, 2011). Özlem Öğüt Yazıcıoğlu, *Shamanism in the Contemporary Novel: Stories Beyond Nature-Culture Divide* (Rowman & Littlefield, 2022). Kim Fortuny, *Animals and the Environment in Turkish Culture: Ecocriticism and Transnational Literature* (Bloomsbury Publishing, 2022).

Ecocriticism found its systematic place between culture, literary studies and criticism for the first time through William Rueckert's *Literature and Ecology* published in 1978.² Rueckert laid the foundation for the field, emphasizing the importance of applying ecological concepts to literary studies. According to Rueckert, ecocriticism can be seen as an integral part of environmental humanities, which investigate relationships between humans and nonhumans, the deep history of the Earth, environmental transformations, changing micro and macro climates, and geochemical forces.

Ecocriticism examines parallels between literature and ecology and critically discusses literary texts within the framework of ecological awareness. Moreover, it highlights the significant role played by humans in understanding their position in the ecosphere, while raising awareness of environmental thought and drawing attention to ethical and aesthetic issues posed by the global ecological crisis. Today, ecocriticism is closely related to theoretical, methodological, and pedagogical aspects of posthuman theories, new materialist approaches, ecofeminism, and other fields, especially in the Anthropocene era where human impact on the world is at its peak.

For instance, Rosi Braidotti, through a postmodernist approach, examines Deleuze's thought and proposes abandoning anthropocentric worldviews in favor of adopting a feminist perspective.³ In posthuman approaches, she presents a political discourse incorporating ecological sensitivity and feminist understanding, challenging Eurocentric humanist views and criticizing the human-centric design of the Western world. Similarly, concepts such as Deleuze and Guattari's "assemblage theory," Bruno Latour's "sociology of associations" and "actor-network theory," Jane Bennett's "vital materialism," Brian Massumi's "affective turn," and Karen Barad's "agential realism" insistently remind us of the ecological principle that everything is interconnected.⁴

Ecocriticism intersects with literature through the understanding of storytelling not only as a necessary tool to imagine a better world, but also as a means of survival. Especially in Donna Haraway's *Staying with Trouble: Making Kin in the Chtulucene* (Duke UP, 2016) and Rebecca Solnit's *Not too Late: Changing the Climate Story from Despair to Possibility* (Haymarket, 2023), ecological thought opens up a field where the borders between fact and fiction are blurred, and where genetics, anthropology, literary criticism and science fiction converge.⁵

The essays in the dossier move beyond Rueckert's definition, incorporating the aforementioned areas and concepts, thus expanding the discussions on ecocriticism and sustainability. The diverse types of essays in the dossier, ranging from research articles to book

---

² William Rueckert, *Literature and Ecology* (Athens: Georgia University Press, 1996).

³ Rosi Braidotti, *Posthuman* (Cambridge: Polity, 2013).

⁴ Bruno Latour, *Reassembling the Social: An Introduction to Actor-Network-Theory* (Oxford University Press, 2007). Jane Bennett, *Vibrant Matter: A Political Ecology of Things* (Durham: Duke University Press, 2010). Brian Massumi, *Politics of Affect* (Cambridge: Polity, 2015). Karen Barad, *Meeting the Universe Halfway: Quantum Physics and the Entanglement of Matter and Meaning* (Durham: Duke University Press, 2007).

⁵ Donna Haraway, *Staying with Trouble: Making Kin in the Chtulucene* (Durham: Duke University Press, 2016). Rebecca Solnit, *Not too Late: Changing the Climate Story from Despair to Possibility* (Chicago: Haymarket Publications, 2023).

reviews, critical essays to interviews, and research notes, respond to the multifaceted nature and diversity of ecocriticism while demonstrating how ecology is textualized by drawing from contemporary posthuman theories, ecofeminism, feminist new materialism, affect theory, actor-network theory, speculative realism, and other fields.

The dossier features six research articles. “‘Cosmic Idiots’ as a Representation of the Unknown in *Timeless*” by Süheyla Abanoz focuses on Latife Tekin’s latest novel *Timeless*, characterized here as a pandemic narrative. Abanoz’s work examines the novel through the concept of the “cosmic fool,” as described by Isabelle Stengers, representing the irrational other, and through Hubert Zaph’s practice of viewing literature as a field of cultural ecology. The article explores the relational aspects of both concepts within the narrative, tracing the otherness of the characters, as well as the constant transformation they go through. Through a close reading of the novel’s portrayal of the irrational other, the article also considers the transitions between humans and animals, friends and lovers, to articulate ecology through ambiguity.

“An Examination of Adalet Ağaoğlu’s Novel *Yazsonu* within the Context of Ecological Consciousness and Political Reality” by Merve Çopuroğlu approaches the novel from the intersection of ecocriticism and discourse analysis. Through close readings that highlight the text’s self-referential and sensory-centered narration, the article examines *Yazsonu* as a text that goes beyond the events of March 12, opening up space for the agency of other living beings in nature.

Evren Haspolat’s research article, “An Ecofeminist Perspective on Drawing the Boundaries of the Vitruvian Male Human: The film *The Snow and the Bear*,” focuses on the 2022 film *Snow and the Bear* directed by Selcen Ergun. The article explores how the film addresses the intersection of climate change, the societal roles of women, and power dynamics within the patriarchy. Using the imagery of the Vitruvian Man, a symbol of traditional masculinity in Western thought, the article analyzes how the film goes beyond conventional narratives.

“Transmission of Ecological Memory: Lebib’s Kahtiyeye on Famine in Diyarbakır” by Aslı Nur Memiş focuses on the severe famine of 1803 and Lebib’s poem addressing the famine of 1757, as recounted by Diyarbakır Governor Timur Pasha. It discusses a poem included in the governor’s petition, which requests food aid. The analysis draws from memory studies, ecology, and historiography, inviting the reader to contemplate notions of agency and literary genre.

Sevgin Özer’s article titled “A Story About the Growth of Humans and Plants Together: *This is Radio Şarampol*” focuses on Şükran Yiğit’s narrative that emphasizes the interaction between plants and humans. The article discusses ecocriticism in a spectrum ranging from the concept of plant democracy to solidarity among city, home, plant, and women, inviting readers to reconsider both the relationship between plants and humans and Şükran Yiğit’s novels.

Ayşe Duygu Yavuz’s article, titled “The Problem of Constructing the Green Literature Canon in Turkish Literature with Ecocriticism,” introduces ecocriticism’s emergence in anglophile criticism, to then trace the range of ecocriticism in contemporary Turkish literature and literary criticism, across the spectrum of pastoralism and posthumanism, through an array of texts including, but not limited to, *Aganta Burina Burinata* by Halikarnas Balıkcısı (Cevat Şakir

Kabaağaçlı), to *Deniz Kustu* by Yasar Kemal's, and to *The Adventures of Misfit Defne Kaman: Water* by Buket Uzuner.

There are three "Critical Essays" in the dossier. In "Critique of the Anthropocene and Humanised Animals in İzzet Yasar's 'Slaughterhouses of Glass,'" Büşra Bilgiç offers a close reading of İzzet Yasar's stories from an ecocritical lens that ranges from the theories of Donna Haraway to David Wood's, and to critical animal studies, to ultimately offer a critique of neoliberalism and the Anthropocene.

"Between Steps: Nature, Thought, and Existence," by İlayda Canol takes its cue from "Wanderer above the Sea of Fog," by the renowned German landscape painter Caspar David Friedrich, to contemplate the relationship between walking, mind, and imagination through the dualisms of the internal and external, purpose and destination.

Mine Özyurt Kılıç's essay on "The Snail in the Flower Garden of Literature: Hogarth Press's Call for Slowness," follows the ecological traces of Hogarth Press, founded by Leonard Woolf and Virginia Woolf in 1917, in the stories "The Mark on the Wall" and "Kew Gardens". Like the visual and verbal descriptions of snails in Virginia Woolf's texts, Özyurt Kılıç's essay encourages slow reading practices that facilitate staying and being in the moment, if not facilitate moments of being.

In the interview section, Deniz Gündoğan İbrişim discusses "*The 50 Shades of Humanities: Environmental, Digital, Medical, and Posthuman Voices*" with Başak Ağın and Gizem Yılmaz, the editors. They explore both the purpose and the contribution of the book to cultural and literary studies in both international academia and in the fields of ecology and environmental humanities in Turkey.

In the "Book Review", Tuğba Çanakçı reviews Gizem Yılmaz's study *Cosmic Choreography: The Elemental Dance of Bodies*. The review focuses on the critical discussion of the ecological journey of elements in both Western and Anatolian philosophy.

As in every issue, we would like to express our gratitude to our editorial and advisory board members, field editors, authors and reviewers who contributed to the preparation of this issue. Finally, we would like to remind you that *Nesir*, which will devote its seventh issue dated October 2024 to the file topic "Fictional Translators in Literature and Cinema" under the issue editorship of Dr. Nefise Kahraman, is waiting for qualified and original works of literary researchers on this subject until August 1, 2024.